

Франц ХОХЛЕР

ПРЕДУЗИМЉИВИ ПРИНЦ

Данас ћу да скокнем до зоолошког врта, размишљао је принц, напуштајући свој дворач и упутивши се ка аутобуској станици.

Тамо су већ стајале две старије жене са високим шеширима, загледајући га неповерљиво. „Данашња омладина стварно свашта облачи.“, рече једна, показујући брадом у правцу принца. Ту се принц тако разљути да је потегао мач и женама одрубдио главе. Кад се аутобус заустави, принц унесе обе жене, поседе их на седишта, а главе им стави у крила. Затим је тражио три карте до зоолошког врта. Возач му рече да карте мора да купи у аутомату, и настави вожњу.

Принц убаци 1.20, али ништа се не догоди. Пошто је био богат, није ударао по аутомату, што би у оваквој ситуацији учинили други, већ убаци још једанпут 1.20. Како се ни овога пута ништа не деси, он помисли како има довољно новца и времена и убаци још једном 1.20.

У том се тренутку аутомат за карте претвори у прелепу принцезу која га одмах загрли.

„Седам година сам била аутомат за карте и ти си ме спасао“, рече она, „хоћеш ли ме оженити?“

„Да“, рече принц, „да, у сваком случају. Него, хоћеш ли пре тога са мном до зоолошког врта?“

Пошто је принцеза провела тако дуго на једном те истом месту, сложила се и њих двоје убоше у први аутобус.

Две станице касније ушао је контролор и тражио карте на преглед. „Ја сам три пута убацио 1.20“, рече принц, „али нисам добио карту.“

„То може свако да тврди.“, рече контролор.

„Ја то могу да потврдим“, рече принцеза, „у то доба сам још била аутомат за карте.“

„А онда сте се претворили у принцезу?“, добаци контролор заједљиво, пишући казну од четрдесет франака.

У том је тренутку преко интерног радија јављено за оне две жене са одрубљеним главама, и контролор и шофер се одмах дадоше у бег.

Принц одмах седе за волан, упита путнике ку да да вози и сваког одвезе до кућних врата. Када се, затим, упутио ка зоолошком врту, испред себе је угледао полицијску блокаду.

„Ако ме шчепају, добићу доживотно“, рече принц принцези.

Онда је боље још седам година“? рече принцеза и шапну му нешто на уво.

Кад су полицајци ушли у аутобус, био је празан. Зато су тик уз њега стајала два аутомата, један за карте, а други за карнете, и ту је мојој причи крај.

Да, а шта је било са оне две жене? Ништа нарочито. Биле су мртве и нису никада оживеле.

Понекад је довољна, ето, само једна глупа опаска да човек настрада.

*С немачког превео:
Никола ЦВЕТКОВИЋ*